

روز جهانی پناهندگان!

حقوقدان فریبا قریشی

در ارضی جدید آرزوی رشد می کند،
با پرو بال مهاجرت، دل به دل می زند.
از دور آمدن به دنیای نو
با رویایی از آغاز مجدد و روشنایی
در خیابانها پایین می آیم
با امید به یافتن سرنوشتی بهتر و زندگی دیگر

پناهندگی یک مفهوم گسترده است که در طول تاریخ به شکلها و شرایط مختلفی وجود داشته است. از دوران باستان تا امروز، افراد به دلایل مختلفی مانند جنگ، تضادات قومی و مذهبی، تضییع امنیت شخصی و... به جایی دیگر مهاجرت کرده اند تا زندگی بهتری داشته باشند. در دوران معاصر، حقوق پناهندگان توسط قوانین بین المللی تنظیم شده است که به افرادی که از کشور خود به دلیل تهدید به ایمنی و زندگی بشری گریخته اند، حمایت می کند.

روز پناهندگان برای اولین بار، در سال ۲۰۰۱ گرامی داشت شد. و از آن زمان به بعد در ۲۰ جون به عنوان یک رویداد سالانه تثبیت شده هر سال جشن گرفته می شود. این روز توسط سازمان ملل متحد به منظور توجه به مسائل مربوط به پناهندگان و نیازهای آنها به مناسبت وحدت و همبستگی با پناهندگان در سراسر جهان می باشد. و همچنان برای تقویت همبستگی بین کشورها و برای توجه به وضعیت پناهندگان و داوطلبانهی تخصیص ایجاد شده است.

این روز به اهمیت وضعیت پناهندگان و نیازهای آنها تاکید می کند و تلاش می کند تا آگاهی عمومی را درباره این مسئله افزایش دهد.

گرامی داشت از روز جهانی پناهندگان، تأکید بر اهمیت حقوق بشر و احترام به کرامت انسانی دارد.

و فرصتی برای یادآوری اینکه میلیون‌ها انسان اعم از کشورهای اسلامی و غیر اسلامی از کشورهای خود با متقبل شدن چالش‌های فرا راه در مقابل خطرات و تهدیداتی همچون جنگ، تبعیض، تحقیر، آسیب‌های فیزیکی یا روحی و یا دیگر عواملی که زندگی و امنیت او را تهدید می‌کند. راه مهاجرت را پیش گرفته تا به دنبال یافتن امنیت، آرامش، و زندگی بهتر در کشوری است که او را پذیرا می‌کند پناهنده شود.

پناهندگان ممکن است از طریق درخواست‌های رسمی پناهندگی، برنامه‌های تبادل بین‌المللی، یا به صورت غیررسمی وارد کشورهای دیگر شوند.

هدف اصلی از برگزاری این روز، افزایش آگاهی در مورد مسائل پناهندگان و ایجاد تعهدات بیشتر از سوی جوامع جهانی به پذیرش و حمایت از آنها است. این رویداد، فرصتی است برای گسترش دیدگاه همدلی و همبستگی جهانی و به معنای واقعی کلمه، امیدی برای بهبود وضعیت پناهندگان در سراسر جهان ایجاد می‌کند.

از آنجایی که مهاجرت یک تصمیم مشکل است .

نیازهای پناهندگان شامل امور اساسی زندگی مانند امنیت، محافظت از حقوق بشر، آب و غذا، مسکن، خدمات بهداشتی و درمانی، آموزش، و امکانات برای ادامه‌ی زندگی است. همچنین، حمایت اجتماعی و فرهنگی، فرصت‌های شغلی و آموزشی، اطلاعات در مورد حقوق و تقسیمات جغرافیایی موقتی و دائمی نیز جزو نیازهای آنها است. بنابراین پناهندگان با چالش‌های مختلفی چون: تطابق با فرهنگ و زبان جدید، بی‌ثباتی و ناپایداری، تحصیلات و مهارت‌های شغلی با نیازهای بازار کار روبه‌رو هستند.

با آنها ادغام مجدد پناهندگان در کشور پناه دهنده یک فرآیند مهم است تا بتوانند به جامعه جدید خود مدغم شده، زندگی جدیدی را آغاز کنند. برخی از راهکارهایی که می‌تواند برای رفع چالش‌ها در این فرآیند مؤثر باشد.

مسئولیت کشورها نسبت به پناهندگان به صورت مهم بیان می‌شود:

۱. کشورها مسئولیت پذیرش و محافظت از پناهندگان را دارند. این شامل ارائه امنیت فیزیکی، تأمین نیازهای اساسی مانند غذا، پوشاک و مسکن، دسترسی به خدمات بهداشتی و آموزشی و حفظ حقوق انسانی پناهندگان.

۲. فراهم کردن خدمات اجتماعی مانند مشاوره، حمایت اجتماعی، و فرصت‌های فرهنگی به پناهندگان به آن‌ها کمک می‌کند تا به جامعه جدید خود سازگار شوند.

۳. ارائه آموزش زبان: ارائه آموزش زبان محلی با کیفیت و معیاری با توضیف اساتید مسلکی، تا پناهندگان بتوانند زبان بیاموزند و بتوانند به راحتی با اعضای جامعه میزبان ارتباط برقرار کنند.

۴. فراهم کردن فرصت‌های شغلی و آموزش‌های حرفه‌ای به پناهندگان تا بتوانند به استقلال مالی دست یافته و به جامعه میزبان ارزش افزوده ارائه دهند.

۵. کشورها باید در کنار یکدیگر همکاری کنند تا به حل مشکلات پناهندگان بپردازند. این شامل تسهیل در توزیع بار پناهندگان، ارائه کمک‌های انسانی و مالی به کشورهای که بیشترین بار پناهندگان را دارند.

به طور عموم، مسئولیت کشورها پناهجو پذیر نسبت به پناهندگان باید بر پایه احترام به حقوق بشر، عدالت، و همبستگی بین‌المللی استوار باشد.

که این راهکارها همه می‌تواند به منظور ایجاد یک فرآیند ادغام مثبت و موفق برای پناهندگان در کشور میزبان باشد.

از آنجایی که کشورها در قبال پناهندگان مسولیت دارند.

بالمقابل پناهندگان نیز مسؤلیت‌هایی در قبال کشوری که آن‌ها را پذیرفته اند دارند. که در ذیلا برشمرده میشود.

۱. رعایت قوانین، مقررات و فرهنگ کشور پناه دهنده: پناهندگان باید قوانین و مقررات کشوری را که آن‌ها را پذیرفته‌است رعایت کنند. این شامل رعایت قوانین مهاجرتی، کاری، سکنی و سایر مقررات مربوط به زندگی در کشور پناهنده است.

۲. یادگیری زبان در اولویت برنامه مهاجرتی.

۳. ادای وظایف مالی و اجتماعی: پناهندگان باید در مراکز مختلف اجتماعی و اقتصادی مشارکت کنند و به توسعه جامعه میزبان کمک کنند. این شامل ادای وظایف مالی مانند پرداخت مالیات و همچنین مشارکت در برنامه‌های اجتماعی و فرهنگی است.

۴. سعی و تلاش برای ادغام با جامعه کشور پناه دهنده و احساس مسولیت، پناهجو تا بتواند به جامعه پذیرنده خود ادغام شده و ارتباطات مثبتی با اعضای جامعه میزبان برقرار کند و با تلاش و استفاده از فرصت‌های موجود به رشد و توسعه رسیده در جامعه پناهنده کمک کند و به تدریج به اعضای مؤثر و محترم آن کشور تبدیل شوند.

با امید به آینده‌ای که پر از انسانیت و همدلی باشد، آینده‌ای که هر فرد به‌طور آزادانه و بدون هرگونه تبعیضی بتواند در آن به دنبال رفاه و امنیت برای خود و خانواده‌اش بگردد، روز پناهندگان را به عنوان یک فرصت برای نشان دادن همبستگی و احترام به حقوق بشر می‌دانیم. امیدواریم که با توجه به تلاش‌ها و همکاری‌های جهانی، روزهای بهتری برای پناهندگان فرا رسد و هر فرد بتواند به آرامش و امنیت در کشوری که انتخاب می‌کند، دست یابد.

با امید اینکه جامعه بین‌المللی کماکان به احترام و حمایت از حقوق پناهندگان متعهد باشد و با ایجاد فرصت‌ها و شرایطی انسان دوستانه، مهاجران و پناهندگان بتوانند زندگی شایسته تری را آغاز کنند، ۲۰ جون را به عنوان روز بین‌المللی پناهندگان گرامی می‌داریم. امیدواریم که با همت و همدلی همه جوامع، دیدگاه‌ها به جای تبعیض و تنش، همبستگی و همکاری ترویج یافته، پناهندگان در جامعه جدید به رفاه و آرامش همانند مردمان بومی کشورهای زندگی کنند.

فریبا قریشی

عضو بورد نشراتی

ا.س.ح.ا